

1981, 15. června – Sdělení VONS č. 253 „Vyloučení dr. Čarnogurského z advokacie“ o usnesení Krajského sdružení advokátů v Bratislavě vylučujícím Jána Čarnogurského z advokacie v souvislosti s obhajobou Drahomíry Šinoglové.

Usnesením Krajského sdružení advokátů v Bratislavě ze dne 14. 4. 1981, které podepsal jeho předseda dr. Michal Horňák, byl vyloučen z advokacie dr. Ján Čarnogurský z bratislavské advokátní poradny č. 1.¹ Tomuto rozhodnutí předcházelo přešetření Ústřední slovenské advokacie a souhlas závodního výboru ROH.

Dr. Ján Čarnogurský byl už z dřívějšíka znám tím, že [se] beze všeho pozičního taktizování, pokud jde o advokátskou licenci, neohroženě a na náležité profesionální úrovni ujímal klientů souzených podle I. hlavy trestního zákona a prolamoval tak blokádu strachu, kterou se represivní orgány snaží vytvářet kolem obětí politického postihu. Jako jeden z mála pokládal za naprostou samozřejmost stavět v průběhu obhajoby prospěch svých mandantů nad vlastní. (V posledním čase např. obhajoval kněze Jána² Labudu, jenž byl odsouzen pro tzv. maření státního dozoru nad církvemi a náboženskými společnostmi³ – srov. sdělení VONS č. 219.⁴ Jeho údajná vina spočívala v tom, že se mimo rámec trpěných obřadů modlil s mladými lidmi.)

Reakce na takovýto soustavně odpovědný přístup k výkonu povolání byla příznačná: dr. Ján Čarnogurský byl úředně zbaven jakékoliv možnosti se mu i nadále věnovat s odůvodněním, že při obhajobě Drahomíry Šinoglové porušil povinnosti, vyplývající pro něj ze zákona o advokacii a z usnesení Ústřední československé advokacie č. 7/1965, neboť prý postupoval v rozporu s právním řádem, socialistickým právním vědomím, zájmy společnosti a hospodářskými zásadami právní pomoci. (Drahomíra Šinoglová je ze Znojma, matka dvou malých dětí, byla loňského roku odsouzena k nepodmíněnému trestu odnětí svobody na jeden rok pro údajnou přípravu k trestnému činu pobuřování, jehož se měla dopustit

opisováním neoficiální beletrie, např. próz vydávaných v edici Petlice. – Viz sdělení VONS č. 206 a 224.⁵ – Výkon trestu byl odložen, neboť Drahomíra Šinoglová očekává narození třetího dítěte, bylo jí však sděleno, že trest bude muset nastoupit ihned po skončení šestinedělí. Trestní stíhání bylo proti ní zahájeno selektivně a nemeritorně, když inkriminované literární texty nebyly kvalifikovány jako pobuřující a její autoři nejsou činěni v tomto smyslu za ně právně odpovědnými. Ba i v úplně analogickém případě rozšiřování tzv. pobuřujících literárních textů bylo v roce 1979 zastaveno trestní stíhání proti ing. Pavlu Roubalovi, který v současnosti participuje na činnosti VONS. Zřejmým cílem takového postupu proti D. Šinoglové je drasticky zastrašit všechny řadové občany, podílející se na zachraňování kulturní úrovně našich národů v době jejího největšího ohrožení.)⁶

Okolnosti vyloučení dr. Jána Čarnogurského z advokacie se v mnohém shodují s motivací obdobného nedávného zásahu proti pražskému advokátu dr. Josefu Daniszovi.⁷ Jsou známkou toho, že tohoto svobodného povolání, v němž pomoc bližnímu v nouzi je, přísně formálně vzato, dokonce ne nepodstatnou součástí běžné agendy, se represivní orgány rozhodly v rozporu s tím křesťanské ctnosti definitivně vymýtit.

Informace o Chartě 77, r. 4, 1981, č. 6, s. 4–5.

POZNÁMKY

- ¹ Usnesení je uloženo in: LP, Sb. VONS, inv. č. 297, sign. I/4, kart. 48.
- ² Správně Jozefa.
- ³ Správně maření dozoru nad církvemi a náboženskými společnostmi.
- ⁴ Dokument č. 220. Spolu s Jozefem Labudou byla trestně stíhaná a souzená i Emília Kesegová.
- ⁵ Dokumenty č. 207 a 225. K případu Drahomíry Šinoglové a jejího manžela Jana Šinogla viz dále sdělení VONS č. 188, 199 a 295, dokumenty č. 189, 200 a 296.
- ⁶ Drahomíra Šinoglová požádala JUDr. Jána Čarnogurského o právní pomoc krátce poté, co byl 4. 3. 1980 vzat do vazby její manžel Jan Šinogl, obviněný téhož dne z trestného činu rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví

(13. 3. 1980 byl dále obviněn z přípravy trestného činu pobuřování). Šinoglová nejprve v Praze navštívila členku VONS Danu Němcovou, kterou znala z vysílání Svobodné Evropy. Vzhledem k tomu, že Němcová nebyla s poměry na Moravě tak dobře obeznámená, poradila ji, aby se obrátila na rodinu Josefa Adámka z Brna. Ten ji doporučil právě JUDr. Čarnogurského, který se posléze ujal i jejího zastupování, když byla 21. 5. 1980 obviněna z přípravy trestného činu pobuřování. Viz rozhovor Venduly Hlaváčkové s Drahomírou Šinoglovou, 26. 3. 2011, cit. dle: HLAVÁČKOVÁ, Vendula: *Kausa Drahomíry Šinoglové. Případ perzekuce za rozmnožování samizdatu v období tzv. normalizace*, bakalářská práce obhájená na Technické univerzitě v Liberci, Liberec 2011, s. 33–34; též BLAŽEK, Petr – PAŽOUT, Jaroslav (eds.): *Nejcitlivější místo režimu. Výbor na obranu nespravedlivě stíhaných očima svých členů*. Diskusní setkání 19. října 2007, Praha 2008, s. 47.

Na údajný závadný postup Čarnogurského při obhajobě Drahomíry Šinoglové upozornilo Ústředí slovenské advokacie Oddělení státní administrativy ÚV KSČ v dopise z 28. 1. 1981. O přešetření postupu JUDr. Čarnogurského v případě D. Šinoglové požádalo ústředí i Ministerstvo spravedlnosti SSR dopisem ze 16. 3. 1981. Ústřední slovenské advokacie provedlo přešetření a dospělo k názoru, že „*vzhľadom k obzvlášť závažnému spôsobu porušenia povinností, ktoré mu ukladá Zákon o advokácii a uznesenia Ústredia, nie je u neho daná základná podmienka členstva v krajskom združení advokátov, a to oddanosť socialistickému zriadeniu*“. S výsledky šetření se podrobně seznámila i stranická organizace na Ústředí slovenské advokacie a souhlasila s navrhovaným řešením. Výsledky šetření tak byly předány Krajskému sdružení advokátů v Bratislavě. Viz průvodní dopis předsedy Ústředí slovenské advokacie v Bratislavě k dokumentaci týkající se přešetření postupu J. Čarnogurského při obhajobě Drahomíry Šinoglové předsedovi Krajského sdružení advokátů v Bratislavě JUDr. Michalu Hornákovi ze 31. 3. 1981 a přiložený dokument obsahující vyhodnocení výsledků šetření z 24. 3. 1981. LP, Sb. VONS, inv. č. 57, sign. I/1, kart. 17.

Proti svému vyloučení z Krajského sdružení advokátů podal Čarnogurský žalobu, ale Obvodní soud Bratislava 1 ji 4. 3. 1982 zamítl. Viz Čarnogurského odvolání proti rozsudku Obvodního soudu Bratislava 1 z 24. 4. 1982. Po vyloučení z advokacie se pokoušel získat zaměstnání právníka, což se mu podařilo až po deseti měsících, přičemž do té doby pracoval jako řidič. Jako podnikový právník působil do roku 1985, kdy toto místo v souvislosti se svými opozičními aktivitami ztratil a musel se živit jako dělník v JZD. Dne 14. 12. 1989 bylo na jednání členské schůze Městského sdružení advokátů v Bratislavě prohlášeno rozhodnutí o vyloučení J. Čarnogurského z advokacie za neplatné. HLAVÁČKOVÁ: *Kausa Drahomíry Šinoglové*, s. 57–58.

⁷ K perzekuci JUDr. Josefa Danisze viz sdělení VONS č. 104, 116, 119, 163, 165 a 170, dokumenty č. 104, 117, 120, 164, 166 a 171.